

for at faa disse Takster saa høje som muligt, medens der fra den anden Side er blevet hævdet det, man kan kalde det mere demokratiske Standpunkt, at vi under Hensyn til det kulturelle Gode, som disse offentlige Samfærdselsmidler er, ikke bør forhøje Taksterne. Vi staar nu igen overfor en Forhøjelse af Jernbanetaksterne, og vi maa indrømme, at det er en Nødvendighed at faa denne; dertil bidrager mægtigt de Fordyrelser, som Statsbanerne er underkastede baade med Hensyn til Lønninger, Kul og alt andet. Jeg tror, jeg tør sige, at naar vi fra den Side, jeg tilhører, til Tider har holdt igen, har det kun været, fordi vi ikke ved saadanne Forhøjelser vilde skabe en indirekte Beskatning af Befolkningen. Det har under tiden været forlangt, at Statsbanerne ikke alene skulde bære sig, men ogsaa skulde give en nogenlunde rimelig Rente af den Kapital, der er anbragt i dem. Dette sidste Forlangende tror jeg nok, man er ved at frafalde, hvorimod vi andre nu er villige til at lade de Udgifter, som er nødvendige til Statsbanernes Drift, afholde af dem, der bruger Statsbanerne. Men vi skal dog vel være os for at sætte disse Takster for højt op for de kortere Afstande, som det ærede Medlem fra Frederikshavn (Thomas Larsen) pegede paa, fordi det var dem, der gav Penge i Kassen. Jeg er nemlig ikke sikker paa, at det er rigtigt. Der er visse Grænser, vi ikke maa og ikke tør overskride, fordi der da vil komme en Konkurrence med andre Befordringsmidler. Man oplever jo tidt — særlig for Privatbanernes Vedkommende —, at der bliver sat Konkurrenceforetagender i Gang, Automobilruter, og at det betaler sig bedre at rejse med disse og ogsaa at fragte Varer med Automobile end at benytte Jernbanen; navnlig de private Baner har jo sat deres Takster saa højt op, at flere af dem vanskelig vil kunne bestaa. Sligt skulde vi ikke gerne udsætte os for for Statsbanernes Vedkommende. Jeg er ogsaa ligesom den sidste ærede Taler (Friis-Skotte) lidt mere betænkelig ved de forhøjede Godstakster end ved Persontaksterne. Jeg mener, at disse Godstakster som Regel vil gaa ud over den almindelige Befolkning. Jeg er nemlig ikke enig med det ærede Medlem i, at det kun er en Foræring til Mellemandlerne, thi til syvende og sidst vil de dog vælte denne Udgift over paa Beboerne.

Jeg haaber altsaa, at dette Lovforslag, som tager Sigte paa disse nødvendige

Forhøjelser for at skabe Balance i Udgifterne, maa faa en nogenlunde let Gang gennem Tinget, og jeg haaber ikke, at den fortsatte Behandling vil give sig Udslag i, at der vil blive gjort Forsøg paa at lægge yderligere Byrder over paa de korte Afstande, idet jeg tror, det vilde være uheldigt. Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling, idet jeg haaber, at vi snart kan faa det gennemført.

Raffnsøe: Da den højtærede Trafikminister fremsatte dette Lovforslag, udtalte han, at det selvfølgelig ikke var med Glæde, han fremsatte det. Lige saa vist — sagde Ministeren — som jeg anser det for fornuddent at gaa til en Takstforhøjelse af omtrent denne Størrelse, vil jeg paa det bestemteste modsætte mig, at man under Behandlingen gaar videre. Jeg tænker heller ikke, at vi behøver at gaa videre, men det maa egentlig være en bitter Pille at sluge for de Partier, der støtter Regeringens Forslag. Som det ærede Medlem fra Frederikshavn (Thomas Larsen) ganske rigtigt udviklede, har Venstre og vi tidligere, allerede i 1918, villet have en saadan Forhøjelse, at man ikke alt for hurtigt skulde skride til en ny Forhøjelse af Taksterne.

Jeg skal ikke komme langt ind paa de forskellige Enkeltheder, da jeg i det meste kan slutte mig til, hvad det ærede Medlem fra Frederikshavn udtalte, særlig med Hensyn til Muligheden af at spare noget paa Udgifterne. Jeg tror, det er der, vi skal se, om vi ikke kan faa lidt Forandring indført. Jeg tænker her nærmest paa Brændselsspørgsmaalet. Vi, der ofte rejser med Tog og Færge, opdager i Regelen, naar vi kommer ind i en Kупé eller paa en Dampfærge, at der er en forfærdelig Varme, saa man maa lukke for Varmeapparatet for ikke at sidde og blive daarlig tilpas. Selv om der ikke kunde spares ret meget paa den Konto, kunde der sikkert spares en Del, for det koster dog noget at lade Varmen gaa neden ud af Vognene, enten paa hele Ruten eller naar de holder paa Stationerne.

Er der nu det rette Forhold i Stigningen mellem Persontaksterne og Godstaksterne? Der staar i Bemærkningerne til Lovforslaget, at det har vist sig ved tidligere Takstforhøjelser, at Personbefordringen er mere følsom for Prisstigninger end Godsbefordringen. Det er jo selvindlysende, at Personbefordringen maa være mere følsom, fordi den mærkes straks, naar man køber Billetten, Godstaksten